

§ 16. Po zwolnieniu z ośrodka osobom, które były zatrudnione w czasie pobytu w ośrodku, przysługują świadczenia z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa na zasadach takich, jak pracownikom po ustaniu stosunku pracy.

§ 17. 1. Okresy zatrudnienia w czasie pobytu w ośrodku uważa się za okresy zaliczalne do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym, jeżeli osoba zwolniona z ośrodka była potem zatrudniona przez okres wynoszący co najmniej:

- 1) 5 lat — jeśli chodzi o przyznanie emerytury,
- 2) połowę okresu, wymaganego do uzyskania prawa do renty z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu albo choroba zawodowa — jeżeli chodzi o przyznanie renty inwalidzkiej lub rodzinnej.

2. Zatrudnienia w czasie pobytu w ośrodku nie zalicza się jednak do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania emerytury lub renty w razie skazania za przestępstwo popełnione po zwolnieniu z tego ośrodka na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, chyba że nastąpiło zatarcie tego skazania albo prawo do emerytury lub renty zostało już ustalone prawomocną decyzją organu rentowego.

§ 18. 1. Osobom, które uległy wypadkowi lub zachorowały na chorobę zawodową przy wykonywaniu zatrudnienia podczas pobytu w ośrodku, przysługują świadczenia określone w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej. Świadczenia takie przysługują również członkom rodzin pozostałym po osobach zmarłych wskutek takiego wypadku lub choroby.

2. Osoby umieszczone w ośrodku, które są zatrudnione, podlegają ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków w czasie zatrudnienia. W razie zatrudnienia w sposób określony w § 1 ust. 1 pkt 1 osoby umieszczone w ośrodku podlegają ponadto ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków w drodze do pracy lub z pracy. Umowę ubezpieczenia zawiera na swój koszt zakład pracy, a w ra-

zie zatrudnienia w sposób określony w § 1 ust. 1 pkt 2 — ośrodek.

§ 19. Osoba umieszczona w ośrodku nie traci prawa do emerytury lub renty pomimo niespełniania wymaganych w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym warunków:

- 1) osiągnięcia wieku emerytalnego w czasie zatrudnienia lub w ciągu 5 lat od ustania zatrudnienia,
  - 2) powstania inwalidztwa w czasie zatrudnienia lub w ciągu 18 miesięcy, a w razie choroby zawodowej — w ciągu 2 lat od ustania zatrudnienia,
  - 3) osiągnięcia wymaganego okresu zatrudnienia w ciągu 10 lat przed zgłoszeniem wniosku o rentę inwalidzką,
- jeżeli wymienione warunki są spełnione po odliczeniu okresu pobytu w ośrodku.

§ 20. W zakresie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, świadczeń z tego ubezpieczenia oraz emerytur i rent zarobki osiągnane z tytułu zatrudnienia wykonywanego podczas pobytu w ośrodku traktuje się na równi z zarobkami osiąganymi z tytułu stosunku pracy.

§ 21. 1. Jeżeli osoba umieszczona w ośrodku wykonuje pracę nakładczą w warunkach, w których osobę wykonującą taką pracę uważa się za pracownika w rozumieniu przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym:

- 1) przysługuje jej urlop wypoczynkowy w wymiarze i na zasadach obowiązujących w stosunku do osób wykonujących pracę nakładczą,
- 2) stosuje się odpowiednio przepisy § 14—20.

2. Do zarobków osób wykonujących pracę nakładczą stosuje się odpowiednio przepisy §§ 3—5.

§ 22. Poza prawami określonymi w rozporządzeniu osoby umieszczone w ośrodku nie korzystają z tytułu zatrudnienia z innych praw związanych ze stosunkiem pracy.

§ 23. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości oraz innym zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

197

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 września 1970 r.

w sprawie ustanowienia Powszechnej Kasy Oszczędności płatnikiem opłaty skarbowej od niektórych umów kredytu.

Na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 12 ust. 3 i art. 26 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powszechną Kasę Oszczędności i jej terenowe jednostki organizacyjne ustanawia się płatnikiem opłaty skarbowej od umów kredytu nie zabezpieczonego weksłem, udzielonego ludności nierolniczej na ratalny zakup towarów w jednostkach gospodarki społecznej i spłatę należności za korzystanie z usług tych jednostek.

2. Płatnik pobiera opłatę skarbową wyłącznie gotówką w wysokości 1% od kwoty zrealizowanego kredytu, za pośrednictwem przedsiębiorstw dokonujących sprzedaży towarów i świadczących usługi na podstawie imiennych przekazów limitowanych wystawianych przez Powszechną Kasę Oszczędności.

3. Pobrane kwoty opłaty skarbowej płatnik przelewa na rachunek organu finansowego I instancji, właściwego ze względu na miejsce położenia tej terenowej jednostki organizacyjnej płatnika, która dokonuje rozliczenia z przedsiębiorstwami dokonującymi sprzedaży towarów i świadczącymi usługi z tytułu zrealizowania imiennych przekazów limitowanych — w terminie do dnia 10 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1969 r. w sprawie ustanowienia Powszechnej Kasy Oszczędności płatnikiem opłaty skarbowej od niektórych weksli (Dz. U. Nr 37, poz. 321).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1970 r.

Minister Finansów: *J. Trendola*